

VTIPY

TROCHA ČERNÉHO HUMORU

Řízení letového provozu v Bostonu zachytilo zprávu: „Zde let OK 13.... máme značné problémy.... dochází nám palivo, zbývá nouzová rezerva na 10 min., jsme asi tak 2000 km od pobřeží..... sdělte instrukce!“ Řídicí letového provozu si to nechá přeříkat ještě jednou, zamyslí se a pak prohlásí do mikrofonu: „Opakujte po mně: Otče náš, jenž jsi na nebesích...“

Muž zabije svoji nevěrnou ženu a zakope ji na zahradě. Jeho čin je však velmi brzo odhalen, protože na zahradě čouhá ze země obnažený zadek zavražděné. Při vyšetřování se detektiv diví: „Poslechněte, já to nemůžu pochopit, proč jste svou ženu nezakopal hlouběji? Vždyť to jste musel vědět, že ji takhle snadno najdeme.“ Muž pokrčí rameny: „Když víte, mně se v tom tak dobře parkovalo kolo...“

NĚCO MÁLO Z NEMOCNIC

V nejmenované nemocnici se před operací ptá anesteziolog pacienta: „Přejete si levnou anestezii nebo drahou?“ „No, spíše preferuji tu levnou.“ Anesteziolog si k pacientovi přisedne na nemocniční lůžko, pohladí ho po hlavě a začne zpívat: „Hajej, můj andílku, hajej a spi...“

V jednom městě zemře velmi slavný kardiolog, a tak se stát rozhodne, že mu uspořádá velkolepý pohřeb. Jak rakev odjížděla z místnosti, tak zajížděla do obrovského srdce. Všichni strašně plakali, jen jeden se ohromně smál. Po obřadu mu všichni vytýkali, že je to neetické, ať to nějak vysvětlí. „Víte, já jsem nikdy netušil, že se budu těšit na svůj vlastní pohřeb... Já jsem totiž slavný gynekolog.“

Na smrtelné posteli leží 80letý milovaný manžel, otec, dědeček. Blíží se jeho poslední chvíle na tomto světě a kolem něj se shromáždila celá rodina, žena, všechny děti, skoro všechna vnoučata, a dokonce několik pravnoučat. Všichni soucitně a v tichu čekají, až přijde ta chvíle. Náhle se dědeček probere a povídá: „Povím vám, mí nejbližší, své největší tajemství: Já jsem se ve skutečnosti nikdy nechtěl oženit a založit rodinu. Měl jsem všechno. Rychlá auta, krásné ženy, mnoho přátel a bohaté konto. Ale jednoho dne mi přítel pověděl: „Ožeň se a založ rodinu, protože Ti nebude mít kdo podat sklenici vody, až budeš na smrtelné posteli a budeš mít žízeň.“ A tak jsem se oženil a radikálně tak změnil svůj život. Večerní diskotéky s krásnými ženami nahradilo sledování seriálů s manželkou. Autem jsem jezdil pro vás, děti moje ,do školy a ze školy a na společné dovolené k moři. Peníze z konta se rozplynuly na vaše studia, děti moje. Krásné dny svobody odnesl vítr. A teď, když ležím na smrtelné posteli, víte, co je nejhorší?“ „Co, tatínku náš drahý?“ ptají se všichni. „Nemám ani trochu žízeň.“